

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 120.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983001292544/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

netop saadan en Aa og Maaneskin over den, som det var beskrevet i Sangen — for han syntes, at han selv ventede efter eller sørgede over saadant noget som det, Digteren havde nævnt. Det var ham rigtig saa sorrigfuldt med det sorte, bølgende Vand der udenfor Lysstriben, der *var* kommen igjen den og aldrig mere vendte tilbage, og han kunde ikke faa sine Øjne fra dette blanke Lys paa den urolige Aa-Flade, det maatte da være saadan en Salighed for Strømmen, saalænge den var dérinde. Ja, det kunde man da godt tænke sig; hvis der var en Pige, der elskede En, hvilket dejligt Lys det dog vilde være at leve i, — og hvilken Fred, syntes han ogsaa. — Han havde et Par Gange seet en ung Pige her paa Gaden i Eisenach, — hvis han havde kjendt hende, saa var det vist ikke umuligt, at hun kunde have været saadan een, som der var beskrevet i Sangen, — skjønt der var jo ingen beskrevet, — men saadan som man kunde tænke sig den hellige Jomfru.

Det var en Engstrækning, han stod paa, som Floden passerede paa sin Vej vesterud. Der mærkedes ikke Klippe i Bunden hér, der var sletingen Brusen i Flodens Løb, blot Kiunken og Pladsken og Strømmen — — ind igjennem Lysstriben, Flokke paa Flokke af Bølger, og saa ud i Mørket paa den anden Side — —

Han havde paa denne Søndagsvandring samlet sig Proviant nok ude hos Bønderne for nogle Dage; men i Slutningen af Ugen maatte han med i Kurrenden igjen. Den Afdeling af Skolens Tigger- og Sanger-Kor, som han hørte til, gik samlet, straks efter Skoletid, og havde sit Mærke — den heilige Elisabeth — paa Kurven, — sit bestemte Distrikt af Byen at gaa i og delte Udbyttet. Ingen af disse Drengene maatte tigge eller synge enkeltvis i Byen.

Det var Martin meget imod at gaa sammen med disse store, uvorne Knægte og af Folk faa samme uvillige Behandling, som de fik. Og det gav jo saa lidt til den Enkelte, naar Udbyttet skulde deles mellem saa mange. Man spildte saa megen Tid fra Læsningen, naar man skulde rende saa længe og saa ofte.

Det var koldt og blæsende i Aften — den første April,